

Twaaftde Woord van bemoediging - Pasen 2021 MET CHRISTUS OPSTAAN TOT NIEUW LEVEN

Broeders en zusters,

Afgelopen zondag hebben wij Palmzondag gevierd. De Goede of Lijdensweek is begonnen. Ik beleef deze dagen als de meest intense dagen van het kerkelijk jaar. En vermoedelijk geldt dat ook voor de meesten van ons. Zondag stonden wij stil bij de aankomst van Jezus in Jeruzalem. Hij wordt als een vredesvorst ontvangen. Hij is een zachtmoedige koning. Niet te paard maar op het veulen van een ezel. Een koning zonder soldaten. Deze koning zal dan ook geen leven van anderen nemen. Hij wordt toegezongen en er heerst een feestelijke stemming. Maar al snel slaat die stemming om en wordt de sfeer grimmig. De tegenstanders zien hun kans om Jezus tot zwijgen te brengen. Jezus voorziet de plannen van zijn vijanden. Hij kent hun haat en is bedroefd en angstig. Toch kan niets of niemand Hem van zijn levensopdracht afbrengen. Hij houdt vaste koers ook als het geweld naderbij komt. Niet mijn wil maar Uw wil, zal Hij bidden.

Maaltijd met zijn vrienden

Vlak voor zijn sterven viert Jezus nog een keer maaltijd met zijn vrienden. Zij vierten het Pesachfeest. Tot op de dag van vandaag vierten Joodse mensen dan de bevrijding van Israël uit de slavernij van Egypte. Opvallend is dat Jezus tijdens deze maaltijd die bevrijding verbindt met zijn eigen persoon. Hij deelt het brood en laat de wijn rondgaan als zijn eigen lichaam en bloed. Het worden tekens van een nieuw verbond en van vergeving en verzoening. Zo wordt in deze maaltijd al vooruit gegrepen op wat een dag later zal gebeuren op het kruis. Steeds als wij bijeenkomen voor het vieren van de Eucharistie staat dat centraal. Christus laat zich breken en delen om ons te bevrijden van liefdeloosheid en de dood. En Hij voedt ons opdat wij de weg van de navolging kunnen bewandelen. Zijn liefde en vergeving delen met elkaar.

Een smadelijke dood

Hij wordt gearresteerd en gemarteld en sterft uiteindelijk aan het kruis op Golgotha. Jezus heeft ons geleerd dat er geen grotere liefde bestaat dan om het leven te geven voor vrienden. Toch heeft Hij een nog grotere liefde geleefd. Hij sterft immers niet alleen voor zijn vrienden maar ook voor zijn vijanden. *Uw Zoon, de enige Gerechte, heeft zich overgeleverd in onze handen. Hij werd genageld aan een kruis. Daar heeft Hij met wijd gestrekte armen het onverwoestbaar teken opgericht van het verbond tussen de hemel en de aarde (Eucharistisch gebed VII)*. Teken van Gods verzoenende liefde. De beproeving van de Heer is groot geweest maar heeft niet geleid tot wanhoop. Want Christus wist zich geborgen in de liefde van God. Van de Vader was Hij uitgegaan; tot de Vader keerde hij terug.

Het geheim van Pasen

De boodschap van Pasen luidt dat Christus bij God is thuisgekomen. De dood heeft niet het laatste woord. Dat geldt ook in deze tijd van de coronapandemie. Het laatste woord is niet aan een onzichtbaar virus maar aan God. Hij is de oorsprong en het einde. Als wij nadenken over het Paasgeheim komen wij al snel woorden tekort. Want het is goed te beseffen dat Pasen meer is dan het levend worden van een dode. In de Heilige Schrift vinden wij meerdere voorbeelden

van dodenopwekkingen. Ik denk aan Lazarus en meerdere kinderen. Christus roept hen terug uit de dood. Hoe raadselachtig deze gebeurtenissen ook zijn, zij zijn niet te vergelijken met het Paasgeheim. Lazarus en de kinderen moesten immers alsnog sterven. De Schrift belijdt dat Christus door de dood heen is gegaan en de Levende is. Op Hem heeft de dood geen grip. Als wij daar over nadenken gaat het ons duizelen en gaan wij ook stamelen en stotteren. Want alle leven dat wij kennen is immers aan de dood gewijd. Het nieuwe leven van Christus betekent voor ons een belofte. Wij zijn niet opgesloten tussen geboorte en dood. Integendeel, wij mogen hopen op een thuiskomen. Nu al mogen wij met Christus opstaan tot nieuw leven.

Vieringen met een kleine groepen

Onze kerken zijn omwille van de bescherming van de gezondheid van mensen, heel bijzonder de meest kwetsbaren onder ons, geopend voor vieringen met een kleine groep van maximaal 30 gelovigen. Ik weet dat deze regeling van de Nederlandse bisschoppen voor niet weinig priesters en gelovigen een groot offer vormt en verdriet teweegbrengt. En ik kan dat heel goed begrijpen. Het samen vieren van de Eucharistie in een kerkgebouw en het ontvangen van de Heilige Communie is niet te vergelijken met het volgen van de Eucharistie op de televisie of langs de digitale weg, hoe blij velen van ons daar ook mee zijn. Maar dit offer moet nog steeds worden gebracht en de pijn gedragen omwille van de gezondheid van onszelf en anderen. Op dit moment leven wij in de derde golf van de pandemie en de besmettingscijfers lijken steeds hoger te worden. Dit jaar organiseren de bisschoppen de actie *Vier Pasen*. Op de website van deze actie vindt u allerlei tips en aanbevelingen om in de huiselijke kring biddend stil te staan bij het kruis en de opstanding van de Heer. Zo kunnen wij in onze kerkgebouwen maar ook thuis de lofzang tot de goede God gaande houden.

Tot slot: elkaar blijven bemoedigen

In deze Goede Week gedenken wij de laatste dagen uit het aardse leven van Christus. Hij is tot het uiterste beproefd en heeft grote angst gekend. Maar uiteindelijk werd de angst geen wanhoop. Vol vertrouwen werd Jezus dienaar die de voeten van zijn leerlingen heeft gewassen als teken van zijn dienende liefde. Een dag later geeft Hij zijn leven aan het kruis. Vriend én vijand mogen weten van vergevende liefde. In alle doodsangst legt Jezus zijn leven in de handen van de Vader. Op de Paasmorgen heeft Hij nieuw en ander leven ontvangen. Christus is de Levende. Rondom Hem mogen wij Kerk zijn. Hopelijk is het Paasgetuigenis voor u in deze tijd van pandemie een bron van troost. Laten wij elkaar blijven bemoedigen.

Ik wens u en al uw dierbaren een zalig en gezegend Paasfeest.

Mgr. dr. Gerard de Korte